

Chata KČST v Lenoře

Se založením nového samostatného státu Čechů a Slováků přišla i snaha o podporu všeho československého, což se samozřejmě týkalo i Pošumaví. Nejinak tomu bylo ve sportu a turistice. Odbor Klubu československých turistů ve Volyni byl založen 14. května 1920 a měl za úkol připravovat prostředí od Volar po Březník, z převážné části osídlené Němci tak, aby se stalo přístupnější převážně československým turistům. Mezi hlavní činnosti klubu patřila úprava a označení turistických cest, vydání turistické mapy, vydávání pohlednic a z větších akcí to byla výstavba turistických chat v turisticky nejzajímavějších oblastech Šumavy. Tak postupně vznikly chaty KČST u pramenů Vltavy, ve Volarech, Lenoře či na Modravě.

Již od roku 1920 bylo snahou volyňského odboru KČST postavit turistickou chatu na Kubově Huti. V roce 1922 pak odbor žádá ministerstvo obchodu o státní subvenci na stavbu této chaty. Provozovatelem chaty měl být přednosta železniční stanice na Kubově Huti J. Kočandrlé, na jehož pozemku měla také chata stát. Jelikož ale Kočandrlé nepředložil právní listiny o jeho vlastnickém právu k pozemku, bylo v roce 1923 rozhodnuto o tom, že chata KČST se nakonec bude stavět v Lenoře s tím, že státní subvence ve výši 50 000 Kč bude převedena tam. Ač byla Lenora ryze německá osada, měl volyňský odbor KČST své členy i tam, samozřejmě jenom úředníky či policisty. Byli jimi Bräuer František, strážmistr, Šváb Karel, strážmistr, Hejlek Josef, správce školy, Kouba Ferdinand, poštovník, Kubernát Josef, přednosta dráhy, Michal František, úředník dráhy.

Chata KČST v Lenoře byla projektována architektem Davidem Hrobařem z Prahy s plánovaným rozpočtem 350 000 Kč. Stavitelem byl z několika nabídek jednomyslně vybrán Jaroslav Rys z Vimperka, a to i přesto, že jeho nabídka nebyla finančně nejvýhodnější, a to pro jeho zkušenosti a úspěšnost na jiných stavbách (v samotné Lenoře již předtím provedl stavbu Památníku obětem 1. světové války, a to zcela zdarma). Nejnížší nabídku rozpočtu předložil stavitel Macholda z Volyně, a to 185 346 Kč, Jaroslav Rys 223 131 Kč, nejvyšší pak ing. Vališ z Vimperka 293 658 Kč. Výběrového řízení se ještě

zúčastnili stavitelé Hájek z Volyně, Valenta z Vlachova Březí a Holeček ze Sušice.

Chata KČST byla otevřena 14. června 1925, v 11 hodin dopoledne. Slavnostního otevření se mj. zúčastnili i spisovatel F. X. Svoboda, autor filmových scénářů k filmům Poslední muž, Roztomilý člověk či Poslední mohykán, či Jan Patrný, dramatik, autor her pro Národní divadlo, Divadlo na Vinohradech aj. Byly to například komedie Ostřih, Sokolská láska aj. Filmové podoby se dočkala hra Muži nestárnou.

Chata KČST leží ve výši 713 m, byla postavena v sousedství stanice železniční dráhy. Ve spodních částech chaty byla jídelna, výčep a společenská místnost. Nahoře pokoje pro hosty, původně zde bylo celkem 90 lůžek. Chata měla vodovod, elektřinu a garáž. Už v roce 1924 sepsal Klub čsl. turistů ve Volyni a Měšťanský pivovar ve Volyni prohlášení, ve kterém se Klub „zavazuje v chatě ode dne otevření po dobu šesti let odebírat a výhradně čepovat pivo z volyňského pivovaru“. Naproti tomu se Měšťanský pivovar ve Volyni zavázal „po tuto dobu udílet ve prospěch čsl. turistiky každoročně nejméně dar v obnose Kč 1000,- předem splatný a při větším odběru piva v chatě v Lenoře vyčepovaného piva bude ještě odboru Klubu čsl. turistů ve Volyni dávat doplatek bonifikace Kč 8,- z každého 1 hl piva pro chatu v Lenoře odebraného a hotově zaplaceného. Mimo to zavazuje se firma Měšťanský

pivovar ve Volyni zařídit a dodat, co jeho inventář, do výčepní a restaurační místnosti chaty v Lenoře svérázný nábytek (stoly a židle) a veškeren tento nábytek dá zhotoviti na základě předložených plánků dle přání Ústředního Klubu čsl. turistů v Praze. Pivní tlakostroj a zařízení výčepní stolice obstará a zařídí též firma Měšťanský pivovar ve Volyni. Veškerý tento inventář zůstane majetkem pivovaru a musí jej klub čsl. turistů dáti proti požáru pojistiti a při zadávání chaty nájemci dáti do podmínky, že musí nájemce ručiti za veškerou škodu na tomto inventáři povstalou ... Inventář tento ponechá firma Měšťanský pivovar ve Volyni v chatě v Lenoře po dobu, pokud bude jeho pivo v této chatě čepováno“. Dále se Měšťanský pivovar zavázal „dodávati do chaty pivo dobré jakosti a bude čítati toto nájemci chaty v Lenoře v ceně, v jaké ostatním odběratelům pivo dodává dle jeho prodejních podmínek“.

Ovšem chata KČST měla od počátku spoustu problémů, snad špatným výběrem

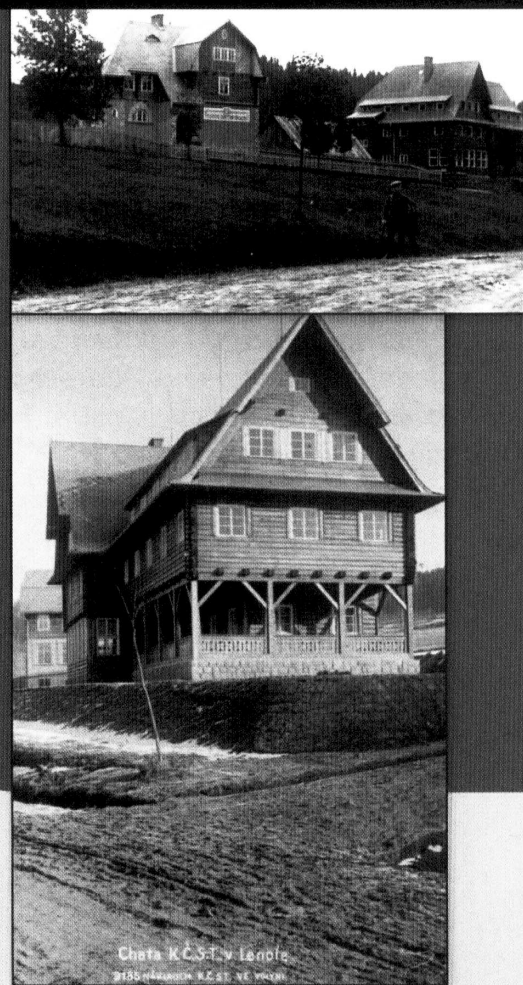

nájemců, snad vysokým nájmem. Například nájemce Jan Vrabec si stěžuje: „Chtěl jsem některé věci sám svým nákladem zřídit, avšak následkem nekřesťanského zvýšení činže nemohu tak učiniti. Také prosím o novou úpravu cen lůžek, pokrmu a nápojů vzhledem k zvýšení činže...“

V roce 1928 se v Českém deníku objevuje zpráva, že „česká chata v Lenoře je sice pěknou budovou, ale kdo v ní jednou byl ubytován, jistě vícekrát do ní nevkročí. Pohostinnost tu není domovem, neboť nájemce nejedná tak, jak by se patřilo v místě národnostně tak důležitém. Noclehy i pokrmy jsou drahé, všude jinde dostanou se laciněji, nepříjemné výstupy mezi hosty a nájemcem tu jsou velmi časté. Nemůže se proto nikdo diviti, když se čeští lidé chatě raději vyhnou a jdou do hostince německého...“. Kuriozitou je pak stížnost ze 17. 8. 1927 akademika Františka Běhouňka, přeživšího známou nehodu vzducholodi Italia. V dopise si volyňským turistům stěžuje na chování nájemce pana Krále a sděluje dů-

vody svého přestěhování do německého Touristenhausu: „... Strava v chatě Klubu čsl. turistů je špatná, ale drahá, příslušné reklamace jsou ignorovány ... v celé chatě nedostávalo se vody – na klosetech zejména. Co do komfortu se úplně vyrovnala našemu primitivnímu táboru v Kingsbay na Špicberkách za Amundsenovy výpravy 1926. Co do prostornosti pokojů stála však daleko za ním. Cestoval jsem už dosti často v cizině, ale podobné poměry jsem nenašel ani v Hammerfeti na hranici civilisovaného světa ... neohrožená jeho odvaha nacpat do pokojíku o ploše 7 m² dvě lůžka a zadat za tento komfort 30 Kč za den. Kvůli srovnání podotýkám, že v lázeňském městě, jako je Jáchymov, dostane se v Palace Hotelu – což je prvotřídní hotel – za 20 Kč pokoj s veškerým komfortem, teplou a studenou vodou, centrálním topením atd. atd. P. Královi jest ovšem těžko něco podobného říci, poněvadž na podobný argument Vám s ozbrannou zdvořilostí odpovím: Račte si jeti tam ...“. No, možná tato zkušenost pak

zachránila následujícího roku Běhouňkovi při zmiňované nehodě život, jelikož byl na nepříznivé podmínky připraven z Lenory.

Po záboru Sudet v září 1938 byla v areálu chaty KČST velká slavnost na oslavu připojení Lenory k Velkoněmecké říši. Ke konci války zde pak byli ubytováni francouzští zajatci.

Po druhé světové válce byla ještě chvíli provozována cestovní kancelář, pak zde sídlily jednotky Pohraniční stráže i pracovní jednotky ČSLA. Od srpna 1958 pak chatu vlastnila SD Jednota Vimperk. V roce 1986 byla opravena. Několika stavebními úpravami prošla chata i po roce 1989. Dnes je v soukromém vlastnictví.

Josef Pecka